

Beteljesült eljegyzés

Köszöntés: Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak. Róma 8: 28.

Alapige: „Azért most én csábítom őt: elvezetem a pusztába, és szívére beszélek.¹ (...) Eljegyezzek magamnak örökre, eljegyezzek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és az irgalom ajándékával. Eljegyezzek magamnak a hit ajándékával, és megismered az Urat.” Hóseás 2: 21-23.

Bibliaolvasás: „¹Az ÚR megragadott engem; elvitt engem az ÚR lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. ²Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak. ³Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod! ⁴Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti száraz csontok, halljátok az ÚR igéjét! ⁵Így szól az én Uram, az ÚR ezekhez a csontokhoz: Én lelket adok belétek, és életre fogtok kelni. ⁶Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután lelket adok belétek, hogy életre keljeteek. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR. ⁷Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint profétálni kezdtem, hirtelen dörgő hang támadt, a csontok pedig egymáshoz illeszkedtek. ⁸Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük. ⁹Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a léleknek, profétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az ÚR: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltekbe, hogy életre keljenek!¹⁰Én tehát profétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt. ¹¹Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Elszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. ¹²Azért profétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az ÚR: Én felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. ¹³Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az ÚR, amikor felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem! ¹⁴Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekben. Akkor megtudjátok, hogy én, az ÚR, meg is teszem, amit megmondtam - így szól az ÚR.” Ezékiel 37: 1 – 14.

Énekek: 270:1; 270: 4 & 7; 274: 1-4; 398.

Szeretett testvéreim! Isten hozzánk szóló ígéje időtlen, mert örökkévaló szeretetéből mondja azt nekünk, így tehát, ha azt gyermek, ifjú, vagy egészen öreg korunkban halljuk meg, ugyanazzal az életet adó erővel ragad meg. Jól tudja azt minden ember, amikor Isten beszél hozzánk, mert egyetlen egy szava alól sem tud kibújni, kitérni, vagy elrejtőzni. Mi hasonló ehhez a magával ragadó híváshoz? Hasonló hozzánk a bennünket Urunkhoz vivő halál, amikor egész/teljes emberi voltunk, mint a földbe vetett mag tavasz idején atomi és sejtszinten egyetlen irányban tépi, szakítja és töri át magát a mulandó föld-világ sötét szorításaiból; Ő hozzánk, aki felsége dicsőségektől ragyogó színe elé parancsolt.

¹ Hóseás 2: 16.

Viszont Isten magával ragadó beszéde hasonló a szerelemhez is, amely még a halálnál is erősebb.² Ugyanaz a Teremtő szó egyszerre élet és halál is nekünk, a kettő együtt és elválaszthatatlanul.

Hóseás prófétán keresztül örökkévaló Urunk úgy mutatkozik, mint mindenre elszánt és a végsőig küzdő szerelmes, aki nem mond le soha a szerelméről. Azért most én csábítom vissza őt – mondja az Úr sok próbán, szenvedésen és megaláztatáson keresztülment népének, de a ma élő embernek, nekünk, nekem és neked is. Isten választottját az ő története során sokan és sokféleképpen csábították el, csapták be. Elcsábították az Istennel való szövetségből, hűtlenné téve őt Isten iránt, hogy végül mindenki által megszégyenített, utált és halálnak kiszolgáltatott megvetett legyen. Isten ezzel az ígérel nem az ifjúsága épségében ragyogó választottját, hanem már a halálnak odavetett hitvesét csábítja vissza és jegyzi el magának örökre. Akkor beszél a szívére ellenállhatatlan szerelmével, amikor ez a nép, vagy egyes ember ezt mondja magáról:

„Már a csontjaink is elszáradtak, a reménységünk is elveszett, végünk van!”³

Ilyen az Isten minden értelmet felülmúló szeretete, hogy még a halálunkban sem mond le rólunk! Felfoghatatlan és megmagyarázhatatlan, mi pedig ezt a szeretetet Isten egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban szemléljük. Krisztus az Isten örök életre eljegyző szeretete! Csak ez az örökre eljegyző szeretet képes az életnek reménységét lánggra lobbantani a csalódásokban, fájdalomban és félelmekben megdermedt szívekben, sőt a halálunkban is!

Isten szeretete életre feltámasztó és mindhalálig hűséget adó szeretet. Akit ez a szeretet csábított el, ragadott magával, nem akar mást, csak még jobban és jobban elmélyülni ennek a szeretetnek az ismeretében és másokat is megismertetni vele. Akit Krisztus szerelme ragadott meg, „azért az egyért él, hogy meggyőzze az embereket Isten ítélőszékének a valóságáról és Krisztus (üdvözítő) szerelméről!”⁴

A prófétai szó azt teszi nyilvánvalóvá, hogy mit cselekszik Isten az ő választottjáért, hogyan teszi megmásíthatatlanná, visszafordíthatatlanná az iránta való örök elköteleződését. Tudd, hogy igazsággal és igazságszolgáltatással, jószággal, kedvességgel és hűséggel szeretettel, valamint kegyelem ajándékával jegyeztelek el magamnak örökre! A céltudatos és kitartó hűséghittel jegyeztelek el magamnak örökre! Mindezt Isten Jézus Krisztusban adta nekünk! Miért? Hogy megismerd az Urat! Hogy a legbensőségesebb közösséged legyen Uraddal és Megváltóddal, örökön örökké!

Ez az ige viszont nemcsak Istenre és népére, az egyházra igaz, hanem Krisztusra és az egyes emberre is, reád és reám. Krisztus eljött a világunkba és eljegyzett magának, hogy egy örökkévalóságban a legboldogabb közösségben éljünk ő vele. A vőlegény és a menyasszony eljegyzése a házassági nászban éri el célját, a szent házasság életközösségében jut teljességre. Tanuljunk az élettől. Az eljegyzési ajándékot a vőlegény nem a házasság végén a temetés napján, hanem a házasság legelején adja oda szerelmének, amikor éppen csak, hogy kiválasztotta és elhívta a közös útra! Hóseás próféciajában viszont Isten és választott népe

² „Tégy engem mintegy pecsétet a te szívedre,; mintegy pecsétet a te karodra; mert erős a szeretet, mint a halál,; kemény, mint a sír a buzgó szerelem;; lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai. Sok víz sem tudja eloltani a szeretetet, folyók sem tudják elsodorni.” Én 8:6-7.

³ Ezékiel 37: 11.

⁴ Oswald Chambers: Krisztus mindenekfelett, Evangéliumi/Primó Kiadó Budapest 1992. o.37.

eljegyzéséről hallottunk, melynek beteljesülése az Úr legbensőségesebb ismerete, most és az örökkévalóságban, ez pedig a Biblia megfogalmazásában a mennyei nász, a Bárány Krisztus menyegzője.⁵ Isten tehát, az Ő téged, személyesen téged eljegyző, mindennél drágább eljegyzési ajándékát, Krisztust, most adja oda neked, az Istennel való együtt járás útjának elején, vagyis itt és most, a mulandó életben. A hittel meghallott ígében, valamint látható, megfogható és ízlelhető, de hittel magadhoz vehető ígében adja oda neked Krisztust!

Istenünk eljegyzése viszont, nem minden ember életében éri el célját, azaz teljeseedik be. Vannak emberek, aki ekkora roppant nagy szeretettől és talpig nehéz hűségtől visszariadnak, és visszaadják Istennek a számára mindennél drágább eljegyzési ajándékát: KRISZTUST, az egyszülött Fiút. Vannak, aki saját újuk mögé bújva, titokban és részekben adják vissza Krisztust Istennek, amikor azt mondják, hogy ez az ige, ez a parancs, az a tanács, vagy ez az igazság nekem nem tetszik; elutasítom, visszaadom! És vannak, akik Krisztust a maga teljességében nyíltan utasítják el, dobják el maguktól. Visszaadják Ő benne és vele együtt Istennek a nevükre megcímzett váltságot és üdvösséget. Visszaadják Istennek az ő igazságát és igazságszolgáltatását, a szeretet, hűség és irgalom ajándékát. Visszaadják Istennek a bizalom ajándékát és mindezekkel együtt azt az egyetlen és megismételhetetlen csodálatos életet is, amelyben a legbensőségesebb ismeretre juthattak volna az élő Istent illetően, most és az örökkévalóságban.

Mi ne tegyük ezt!

Mindenható Atyánk erőteljesen szól: „Most én csábítalak vissza magamhoz!- mondja az Úr.” Eddig lehet, hogy a világ csábított el Tőlem, emberek és ábrándok, mámor és halál, de most én jövök! A csábító és életre hívó szó tehát most nekünk szól, bennünket hív! Minket akar kiragadni a halálból, úttalan útjainkból, félelmeinkből és gyászból, mert a mi Istenünk a Szabadító Úr! Isten valóságos szabadításának csodája éppen az, hogy még a legrosszabb, legelvetemültebb ember sem eshet mélyebbre az Ő szeretete mélységénél!

Lukács evangélista írta le nekünk a Jézus mellett keresztre feszített gonosztevő történetét. Ez a számunkra névtelen ember egész életében sok szörnyűséget és borzalmat látott, sőt még cselekedett is, mert lázadás és gyilkosság bűnéért ítélték keresztfának kínhalálára. Élete utolsó óráiban is csak az emberi gonoszság őrvongását láthatta, amellyel Jézus Krisztust kínozták és gyötörték az ördög. Látta, amikor letépték Jézusról a ruhát, amikor kiterítették és a szegeket beütötték a kezébe és a lábába. Mindenki őrvongott, de Jézus így imádkozott:

- Atyám! bocsásd meg nekik; mert nem tudják, mit cselekednek!

Látta azoknak a főpapoknak és írástudóknak kárörvendő és tébolyult arcát, akik ezt kiáltották Jézusnak:

- Egyebeket megtartott, tartsa meg magát, ha ő a Krisztus, az Istennek ama választottja.

- Ha te vagy a zsidóknak ama Királya, szabadítsd meg magadat!

Amikor a bűntársa is minden ok nélkül gyaláznia kezdte az Urat, és azt mondta neki, hogy „ha te vagy a Krisztus, szabadítsd meg magadat, minket is”, akkor betelt a pohár és ezt mondta egykori barátjának:

⁵ Jel 19: 1-9.

- Az Istent sem féled-e te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! És mi ugyan méltán; mert a mi cselekedetünknek méltó büntetését vesszük: de ő semmi méltatlan dolgot nem cselekedett.

Ezután Jézushoz fordult és így szólt:

- Uram, emlékezzél meg én rólam, mikor eljössz a te országodban!⁶

Jézus pedig ezt válaszolta neki:

- Bizony mondom neked: Ma velem leszel a paradicsomban!⁷

Kinek mondja ezt Jézus, hogy még ma együtt leszel velem a mennyei paradicsomban? Igen: Egy olyan gonosztevőnek, aki élete végén is csak a kárhozatos ítéletre számíthatott. Annak az embernek, aki egész életében gonosznak pusztító munkáját látta, sőt maga is cselekedte azt és a saját keresztfája gyötrelmeinek közepette is, még az ő haldoklásában is csak a kereszt körül őrzöngő poklot látta, az Isten káromlását és szent Fia meggyalázását. Vajon el tudjuk-e képzelni azt az elveszett állapotot? Mégis egyszer csak megnyílt a szeme, megnyílt a füle és megnyílt a szíve. Egyszer csak látni kezdte a láthatatlant, hallani kezdte az igazságot és érezni kezdte Krisztust az ő egyetlenegy Szabadítóját és Üdvözítőjét.

Bizony! Isten még ilyen kínok közt is meg tudta nyitni annak az elveszett embernek a szívét, és az a gonosztevő elkezdett teljes szívéből könyörögni és hitét megvallani. Ő meglátta és elhitte, hogy Jézus az Isten Fia, az egyetlen Szabadító. Elhitte, hogy egyedül neki van hatalma őt üdvözíteni, neki megbocsátani és örök életet adni. Testvéreim, ez a hit nem szégyenítette meg őt, nem hagyta magára a legnagyobb bajban, hanem megnyitotta Jézus szívét és ajkát. Hallottátok az Úr szavát:

- Bizony neked mondom, hogy még ma együtt leszel velem a paradicsomban!

Hogyan történhet meg ez a csoda? Pontosan úgy, ahogyan ezt szemtanuk százai láthatták ott a Golgotán. Úgy, hogy Jézus magára vette a hitét megvalló gonosztevőnek is a keresztyét, az ő teljesen elrontott életét, annak minden szomorúságát és gyötrelmét, az Isten igazságos ítéletét, ellene való haragját és minden büntetését. Megbocsátott, és örök életet ígért neki. Igen neki, aki a testében csak a kínzó szegeket érzett és azt, ahogy teste súlya alatt kiszorul tüdejéből a lélek, hogy ki szakadnak testéből a vállai és a kezei miközben ég és föld között csüng az átok fáján. Bizony örök élet beszédével a szívében, de testében a halálközelséggel és fájdalomokkal nézett az Üdvözítő Jézus arcába, miközben szünet nélkül tombolt körülötte a pokol!

Testvéreim! Ez a szenvedő ember látta meghalni Jézust, aki minekutána bűnné lett,⁸ a tőle elforduló Istent, a saját Istenének és Atyjának⁹ nevezte, a lelkét pedig, mielőtt kilehelte volna, az Ő kezébe tette le. Így ejtette a fejét Jézus a saját vállára, amikor meghalt.

Nem tudjuk, hogy mit tanult meg az a gonosztevő Jézustól életének utolsó állomásán? Vajon könnyű volt-e neki Jézusban a végsőkéig megbízni? Vajon könnyű volt-e Jézusnak az ő mennyei Atyjában a végsőkéig megbízni? Nem! Jézus viszont nekünk adta ezt a végsőkéig kitartó bizalmat, ahogy annak az üdvözült gonosztevőnek is!

Találd meg Krisztus neked mondott ígéjében, majd pedig a szívedben is ezt a bizalmat és higgy Istenben, és bízz az Ő egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban! Ő a mi egyetlenegy

⁶ Luk 23:41.

⁷ Luk 23:43.

⁸ Mert azt, aki bűnt nem ismert, **bűnné tette** értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne. 2Kor 12:9.

⁹ „Elói, Elói! Lamma Sabaktáni?” Ez megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Mk 15: 34, Zsolt 22: 2.

vigasztalásunk. Ő benne van az a szükséges és mindenre elégséges kegyelmi erő, mely által minden bizonnyal mi is megérkezünk dicsőségének színe elé. Ahogyan Ő mondja:

„Elég neked az én kegyelemem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.”¹⁰

Isten szeretetének mélysége tehát Jézus Krisztus. Senki nem tud nálánál mélyebbre szállni, olyan helyre, ahonnan Ő ne hozhatná vissza és ne vihetné magával a mennyei paradicsomba. Mennyei Atyánk eljegyzési ajándéka számunkra szintén Jézus Krisztus. Ő a mi igazságunk, és az Isten igazságossága is. Ez azt jelenti, hogy Krisztus helyettünk vállalta Isten előtt minden hűtlenségünk büntetését. Krisztus helyettünk és érettünk hordozta el Isten bűn elleni haragját; ő fizetett meg helyettünk és érettünk! Isten Jézus Krisztusra nézve kegyelmezett meg nekünk, bocsátott meg és adott örök életet. Kegyelem, bűnbánat, bűnbocsánat, újjászületés, megszentelődés és örök élet egyetlen ajándécsomag, amit nem lehet szétválogatni! Mert Isten úgy szerette ezt a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Lásd hát Istennek ezt az irántad való visszavonhatatlan, megmásíthatatlan és meg nem történtté már soha nem tehető szerelmét!

Lásd Fiában adott eljegyzési ajándékát! Engedd, hogy megragadjon, lenyűgözzön és ámulatba ejtsen Isten irántad való mélységes szeretete. A legdrágább eljegyzési ajándékot fizette meg érted, egyszülött Fia életét adta érted. Fogadd hát el és mondj igent neki. Mond, hogy tied vagyok Uram, mostantól fogva egyedül hozzád tartozom!

A Krisztushoz való tartozásunk (Heidelbergi káté 1. kérdés-felelete) a mi egyetlen vigasztalásunk, akár élünk akár halunk. Ő a mi mennybemenetelünk útlevele, hazajutásunk egyetlen lehetősége! Krisztusban van az Ő hozzávaló megérkezésünk záloga, és a mindenre elégséges kegyelmének ereje, ahhoz, hogy biztosan valódi otthonunkba és hazánkba érkezzünk meg, mert a mi maradandó és örök hazánk, a mi igazi otthonunk bizony az Úrnál, a mennyekben van!

Keresztyén hívő emberként pedig az a reménységünk, hogy a mennyei Jeruzsálem átlátszó aranyból készült utcáit Krisztus dicsőséges testéhez hasonló feltámadott testben vesszük birtokba! Ámen.

¹⁰ 2Kor 12:9.